

МЕСЕЦА СЕПТЕМБРА, У 24. ДАН.

**(С)ПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ ОЦА НАШЕГ ДАВИДА
[БИВШЕГ КНЕЗА СРБСКОГ Д(И)МИТР(И)А,
СИНА ВУКАНОВА, УНУКА НЕМАЊИНА].*2**

НА [ВЕЛИКОМ] ВЕЧЕРЊУ.

На Господе, завапих ... стихире, глас 1.

Подобан: Свехвални мученици ...

Оче Давиде, преподобни, * од детињства Христа Бога сведушно
заволев(ши), * и Његов благи јарам на раме своје узев(ши); *
све красоте света овог си презрео, * и жељеноме Христу си се журно
устремио, * сваки труд и подвиг неленосто извршавајућ(и). * Њега
моли, свблажени, * да и ми који поштујемо светли спомен твој, *
духом не клонемо и телом [се] не разслабимо.

Оче Давиде, преблажени, * златоткане кнежевске одежде као
рите си свукао; * и у монашку ризу си се радосно обукао, *
[при]времено презрев(ши), вечно си задобио. * Тога ради, и нама
најгорима * измоли, Богонадахнути, да се у небеске обучемо * и
близу Господа заувек настанимо.

Оче Давиде, богомудри, * оцу своме Вукану у братоборству ниси
следовао; * сваки метеж и неред омрзнув(ши), * као и
узрочника им, непријатеља спасења рода људског; * отаџбини својој
си од Господа мира искао, * и завађенима оцу и стрицу си
хришћанског смирења молио. * Зато и нама који смо у напастима, *
мира душевног и благостања државног од Господа ишти.

Слава ... глас 6:

*2 преведено на србски, поправљене ситне грешке и незнато измењено од 5. јануара до 24. марта 2017. г.
Минимално доредиговано 25. априла 2017. г.

Ѹже по образѹ соблюда неврѣдимо, * оумъ вѣкъ надъ страстьми
Ѹпавшими постнически поствивъ, * во еже по подобію ѣакъ
 мочно возшелъ єси: * мужеки во єстество понудивъ, * потщася єси
 хуждшее покорити лѣчшемъ, * и плоть поработити дхѹ. * тѣмже
 монашествующимъ вѣрхъ гавіла єси, * прѣтвѣнножителємъ воздержаніа
 образъ, * блгоутѣшнымъ ѡбучитель, * правло добродѣтелей
 и звѣстнѣйшее: * и нынѣ на нѣсѣхъ, * зерцаломъ разрѣшшымъ, * Ѹче
 нашъ давиде, * чистѣ зриши стѹю трѣцѹ, * молася нескрѣдственнѣ ѡ насъ *
 вѣрою и любовію чтѹщихъ тѣ.

И нынѣ, вѣгородиченъ догматикъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

На стѣхѣвнѣ: стѣхѣры Ѹктѣвнѣ или Ѹвѣцѣ мінѣн.

Гласъ, гласъ ѿ:

Ѹ нарочитый дѣнь пѣмѣти твоеѣ, * монастырь твоей свѣтл
Ѹкрадеетъ * и празднолюбен ѡверзаетъ: * страннолюбен прѣмла
 всѣхъ на торжество стѣкающихъ, * и въ храмѣ єго мѣлитвы своѣ
 возношающихъ, * и тебе бѣдраго мѣтвенника ко гдѹ предлагающихъ * ѡ
 еже помилѣватися дшамъ ѣмъ, * и дарѣватися всѣмъ милѣсти.

И нынѣ, вѣгородиченъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

Тропарь прѣвнѣ, гласъ ѿ:

Мирскѣмъ прѣтвѣстїю оумомъ не поработивъ, * и мѣродержанїю
Мрѣцѣмъ не прилѣпивъ: * кѣпѣ оуподобилъ єси всензрѣднѣйшемъ
 * добрѣйшаго вѣсера ѡбрѣтшемъ, * и всѣ тлѣннаа за хрѣта
 и змѣннѣвшемъ. * того молѣ, Ѹче прѣвнѣ, давиде пребогѣте: * ѡ сокровицѣхъ
 своихъ неизчерпаемыхъ * и намъ ѡскрѣдѣвшимъ цѣдрѣ дарѣвати.

Гласъ, и нынѣ, вѣгородиченъ, или крѣтовѣгородиченъ, гласъ тѣйже.

Оно што је [Бого]лико одржав(ши) неоштећено, * ум [као] господара над погубним страстима испоснички поставив(ши), * на оно што је [Бого]подобно колико је могуће си узишао: * јер мужевно [људску] природу принудив(ши), * похитао си да горе покориш бољем, * и (да) тело потчиниш духу. * Стога си се [као] врх монахујућима показао, * пустножитељима образ[ац] уздржања, * за добром ходећим обучавацац, * правило врлина најсугурније; * и сада на небесима, * ослободив(ши) се огледала, * оче наш Давиде, * чисто гледаш Свету Тројицу, * молећ(и) се непосредно за нас * који те вером и љубављу поштујемо.

И сада ... Богородичан догматик, или Крсто-богородичан, глас исти.

На стиховње: стихире Октоиха или Општег минеја.

Слава ... глас 6:

Унарочити дан спомена твога, * манастир се твој светло украшава * и празникољубиво отвара; * гостоприм(љ)иво примајућ(и) све који се на торжество стичу, * и у храму његовом молитве своје узносе, * и тебе [као] бодрог молитвеника пред Господом истичу * да би им се помиловале душе, * и даровале велике милости.

И сада ... Богородичан, или Крсто-богородичан, глас исти.

Тропар преподобнога, глас 4:

Светској пристрасности умом се не покоров(ши), * и светској власти срцем се не прилепив(ши); * трговцу си се уподобио најизврснијем * који најлепши бисер пронађе, * и све што је пропадљиво за Христа промени. * Њега моли, оче преподобни, Давиде пребогати: * да из ризница својих неизцрпних * и нама осиротелима дарешљиво дарује.

Слава ... **и** сада ... Богородичан, или Крсто-богородичан, глас исти.

НА УТРЕНИ.

Тропарь прѣвнагѡ, гласъ д̄:

Мірескѡмъ пристрѣстїю оумѡмъ не порабѡтивсѧ: [Дважды.]

Слава, ѡ нынѣ, вѣгородиченъ, ѡли крѣтѡвѣгородиченъ, гласъ тѡйже.

[Сѣдальны Ѡктѡнѡха ѡли Ѡбщїѧ мїнен.]

Канѡнъ прѣвномъ Ѡцѣу нашемъ давідѣ,
ѣгѡже краегранее [въ тропарѣхъ ѡ сѣдальнѣ]:

Давїда преподѡбнаго похвалїмъ.

Въ вѣгородичнахъ: [Творенїе:] Зорѣстѡво. Гласъ ѣ.

Пѣснь ѧ. Ірмосъ:

Иѡкѡ по сѣхѣ пѣшешѣствовавъ ѡнѣ по бѣзднѣ стѡпѧмн, * гонїтеле
Фараѡна вѣда потѡплѧема, * вѣхѣ побѣднѣю пѣснь поїмъ, копїѧше.

Давїда прѣвнаго воспѣвати, * хрѣтѣ мѡн, дарѡи мнѣ слово: * ѡ оумъ
Мнѣ ѡвѣрзи * во ѣже достѡннѡ воспѣвалїти ѣгѡ.

Иггльскагѡ ѡбраза возжелѣвъша, * ѡ всѧкое мїрескѡе пристрѣстїе
Иѡвѣргша: * давідѣ вѣгомѣдраго, лѣпоподѡбными пѣсньми оубѣжѧемъ.

Релїкнїхъ дарѡвъ за смїренїе своѣ сподѡбльшасѧ, * ѡ кнїжеское
Достѡннѣство ѡстѧвльша: * давідѣ вѣоблѣгтнаго, достѡдѡбными
пѣсньми почитѧемъ. Вѣгородиченъ:

Землѧ стѧла былѧ ѣсн, ѣтѧла, * живѡнѡсный клѧсъ безстѣменнѡ
Прозѧбши: * ѡ приноживѡтїѧ ходѧтанца, хрѣтѧ порѡждши.

Пѣснь г̄. Ірмосъ:

Иѣсть стѣз, ѡкоже ты, гдѣ, вѣже мѡн: * вознесѣи рѡгъ вѣрнїхъ
твоїхъ, блѣже, * ѡ оутѣрдѣвѣи нѧсѣ на камени испѡвѣданїѧ твоегѡ.

Имѣѧ дерзновенїе ко хрѣтѣ, * оубѣльшавшемъ мѡлїтѡвы твоѧ, * ѡ
Идаръ чѣдоптворенїѧ оубѣ негѡ стѧжалъ ѣсн.

Давидски ена ѿчестѣмъ своимъ не далъ єси, * ни вѣждома своимъ
дреманіа, * дондеже бѣа ѿ грѣсѣ своимъ оумолилъ єси.

Иналькѣ монашескїй ѣакѣ ѿго хрѣтѣо всерадостнѣ воспрїахъ, * въ
бездѣтрѣстїа пѣстынїю оудалихъ єси, * давидски мїра вѣгашъ ѿ въ
тѣюже вселѣхъ.

Бѣгородиченъ:

Ѿнѣсила єси ѿземльствованное члѣвческое єстество, * ѿ исплѣкшѣе
страстѣми новосодѣлаа єси: * сегѣ ради, всенепорѣчнаа
ѿтроковїце, * всї тѣа бѣгодарными гласы величаемъ.

Сѣдаленъ, гласъ ѿ:

Прїбенѣ житїе поживъ здѣ на землї, * ѣггльскагѣ еликовствованїа
на нѣсї сподобилъ єси, * ѿче давиде прїбене: * житїенское попеченїе
ѿложивъ, пѣстынїю достїгъ єси, * ѿдѣже мїръ оу хрѣта приверѣлъ єси: *
тогѣже молї ѿ намъ грѣшнымъ даровѣтисѣ.

[Дважды.]

Слава, ѿ нынѣ, бѣгородиченъ, гласъ тѣйже:

Радѣхѣа, црковнаа красото, * цркваа державо ѿ вѣрныхъ похвало, *
бѣгонѣкто влѣще: * молїхъ непрестаннѣ хрѣтѣу бѣгѣ, * ѿ єже
сохранїти ѿбнѣтель єю **[нїнѣ: гравъ єєн, весь єю]** * ѿ ѿчество наше,
мѣтѣами твоїми.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Хрѣтѣо моа сила, * бѣгѣ ѿ гдѣ, * ѣтнаа црковь бѣолѣпнѣ поетѣ
взывающїи, * ѿ смысла чїста ѿ гдѣ празндующїи.

Радостотворнїй плачь стѣжалъ єси: * грѣхї своѣ дненѣцнѣ
ѿплакивахъ, * вѣнѣ же ѿ гдѣ радѣхѣа.

Ѿнѣльски хрѣтѣу послѣдовалъ єси, * ѿ мїродержанїа волею ѿрѣкхѣа єси:
* сегѣ ради ѿ любящымъ гдѣ * предѣготѣваннаа вѣсїхъ єси.*³

Прїахъ чїстымъ оумомъ єнѣльскаа повелѣнїа, * временныхъ влѣгъ ѿ
преходѣщихъ сладостей презрѣлъ єси, * страннѣлюбнѣ въ пѣстынїю
вселѣхѣа.

Бѣгородиченъ:

* 1. Кор. 2,9.

Давид(ов)ски сна очима својим ниси дао, * ни веђама својим
дремања, * док Бога за грех свој ниси умолио.

Аналав монашки као бреме Христово сверадостно узев(ши), * у
пустињу безстрашћа си се удаљио, * давид(ов)ски [од] света
бежећ(и) и у њу се настањујућ(и). **Богородичан:**

Небесила си оземљену људску природу, * и [про]пало [од]
страсти новим си учинила; * тога ради, свенепорочна Дјевице,
* сви Те благодарним гласовима величамо.

Сједален, глас 4:

Преподобно живљење проживев(ши) овде наземљи, * ликовања
са анђелима на небесима си се удостојио, * оче Давиде
преподобни; * животну бригу одбацив(ши), у пустињу си стигао, *
где си мир у Христу пронашао; * који моли да се и нама грешнима
дарује. [Два пута.] **Слава ... и сада ... Богородичан, глас исти:**

Радуј се, Црквена красото; * царска државо и верних похвало, *
Богоневесто Владичице; * моли се непрестано Христу Богу, *
да сачува обитељ ову [или: град овај, село ово], * и отаџбину нашу,
молитвама Твојим.

Песма 4. Ирмос:

Христос је моја сила, * Бог и Господ, * часна Црква богољепно поје
кличућ(и), * од (раз)ума чиста у Господу празнујућ(и).

Радостотворни плач си стекао: * грехе своје даноноћно
оплакујућ(и), * и вазда се у Господу радујућ(и).

Еванђелски си за Христом пошао, * и светске власти си се
[добро]вољно одрекао; * тога ради и онима који љубе Господа *
[што је] предуготовљено си окусио.

Прихватив(ши) чистим умом Еванђелске заповести, *
[при]времена блага и пролазне сла(до)сти си презрео, *
странољубно у пустињу се населив(ши). **Богородичан:**

Дарѡновъ жѣзлъ прозѣшій, * прообразоваше тѣлѣ, бѣе дѣо, *
Инеувадѣемый цвѣтъ мѣрѣ израстѣвшю, бѣа воплощенна. * ѣгоже
молѣ ѡ насъ, * прѣенѡ блѣжѣщихъ тѣлѣ.

Пѣснь ѣ. Ирмосъ:

Бжѣимъ свѣтомъ твоимъ, блѣже, * оутренющихъ ти дѣшы любовію
ѡзарѣ, молѣса, * тѣлѣ вѣдѣти, слѡве бжѣи, истиннаго бѣа, * ѡ мѣра
грѣхѡвнаго взывѣюща.

Ѡшѣльническое житіе всецѣлымъ ѣремъ возлюбивъ, * смиреннѡ
крѣтъ своѣмъ въ постыню изнѣла ѣси, * и блѣгомъ ииѣ хрѣтѡвѣ
радостнѡ припрѣла ѣси.

Достѣгъ іерлѣма земнаго во временнѣи жѣзни, * прѣенѡ въ
млѣтвахъ и постѣхъ пребывѣа, * къ вышнемѣ всемъ ѣремъ
восперѣла ѣси.

Ѡбильнѡ напитѣ бѣоблѣтными дарованьми, ѣреведецъ гдѣ, * алканіе
бѣонекѣтельными дѣши твоѣа: * и чѣдѣсными гѣвлѣными сѣрѣтъ твоѣ
всѣмъ показѣ.

Бѣгородиченъ:

Стрѣсти тѣла моего и скѡрби дѣши моеа, * ѡженѣ блѣще,
мѡщнымъ твоимъ предѣтѣльствомъ: * и премѣрѣю тишинѣ дарѣи
ми, * и добродѣтелей вѣтвенныхъ блѣголѣпѣе.

Пѣснь ѣ. Ирмосъ:

Житѣекое мѡре, воздвѣзѣемое * зрѣ напѣстей вѣрею, * къ тихомѣ
прѣстѣнницѣ твоѣмѣ * прѣтѣкъ, вопію ти: * возведѣ ѡ тѣлѣ живѡтъ мѡи,
* многомлѣтнѣе.

Бжѣю агнцѣ во смиреніи и цѣломѣдріи подобѣла, * лѣствницею
добродѣтелей нетрѣднѡ восходѣла ѣси, * прѣходѣ ѡ сѣлы въ сѣлѣ.

Ибѣнаго водворѣнѣа сподобитнѣа недывнѡ взыскѣа, * въ
жестѡкнѣхъ постѣхъ и колѣнопрѣклонныхъ млѣтвахъ *
доблемѣдреннѡ пребывѣла ѣси.

Даронов жезал процвали, * прасликоваше, Богородице Дјево,
Тебе * на којој неувели цвет израсте – Бог оваплоћени. * Њега
моли за нас, * који Те стално славимо [као] блажену.

Песма 5. Ирмос:

Божијом светлошћу твојом, Благи, * озари душе оних који Ти
јутрњују [с] љубављу, молим се, * да [у]познају Те[бе], Речи Божија,
истинитог Бога, * који дозива из мрака греховнога.

Одшелничко живљење свецелим срцем заволев(ши), * смирено
си крст свој у пистињу изнео, * и у благи јарм Христов си се
радосно упрегао.

Достигав(ши) Јерусалим земни у временом животу, * стално у
молитвама и постовима пребивајућ(и), * ка вишњем си се свим
срцем узносио.

Обилно нахрани богоблагодатним даровима, Срцезналац
Господ, * глад боготражитељне душе твоје; * и чудесним
јављањима светост твоју свима показа. **Богородичан:**

Гтрасти тела мога и жалости душе моје, * одагнај Владичице,
моћним твојим заступништвом; * и надсветску тишину ми
даруј, * и врлина божанских велику лепоту.

Песма 6. Ирмос:

Животно море гледајућ(и) * узбуркано буром напасти, * [к] тихом
пристаништу Твоме * притекох, и вапијем Ти: * Уздигни из
трулеж(ност)и живот мој, * Многомилостиви.

Божијем јагњету у смирењу и целомудрености подобећ(и) се, *
дествицом врлина си неуморно усходио, * преходећ(и) из силе
у силу.

Небеског настањења да се удостојиш немалаксало иштућ(и), * у
жестоким постовима и коленопреклоним молитвама *
јуначки [и] мудро си пребивао.

Оче богоносни, иако си био славан добрим родом,^{*4} * но много си се славнији светошћу показао, * равностојећ(и) славним предцима и увек сијајућ(и) потомцима. **Богородичан:**

Тебе, Богородице, оружје наше и бедем, * и заштиту оних који Ти прибегавају; * сада на молитву подижемо, * да би се избавили од непријатеља наших.

Кондак, глас 8:

Ренценосним сродницима својим подобећ(и) се, * од имовине своје сиротима си дарежљиво раздавао, * и манастир у Бродареву на Лиму си подигао, * и у њему си на послетку и анђелски лик примио; * заједнице светих и стајања здесна * и благодати чудотворства си се удостојио. * Стога, не престај да се молиш за нас, * који љубављу поштујемо свепразнични (с)помен твој.

Песма 7. Ирмос:

Анђео учини да [усијана] пећ * ороси свете младиће, * а заповест Божија која [с]пали Хајдејце, * мучитеља убеди да [с њима] кличе: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Грлица пистинољубива си, оче Давиде, био, * која се о великој лепоти дома Божијег стара и неућутно пева: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Анђелима подобни, озидај нас светим твојим молитвама,^{*5} * и покажи синовима светлости нас, који са свима светима певамо: * Благословен [је]си, Боже отаца наших.

Победоносни војник си се показао у рату духовном, * и добродобитно скончав(ши) трку, * непријатеље спасења свога си сатро, узвикујућ(и): * Благословен [је]си, Боже отаца наших. **Богородичан:**

Огањ Божанства никако Те не опали, Богодјевице, * јер Те[бел], Пречиста, прасликоваше купина: * која негда у Гори гораше * и никако не сагореваше. * Благословена [је]си, Мати Бога отаца наших.

^{4*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

^{5*} у преводу: у тропару у овом делу измењен ред речи због творења акростиха на србском.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Из пламене преподобнымъ родъ источилъ еси, * и прѣнагъ жертвѣ
водою попалилъ еси: * всѣ бо творѣши, хрѣте, * токмо ѣже хотѣти, *
тѣ превозносиши во всѣ вѣки.

Хрѣтіанскѣю и непостыднѣ кончинѣ животѣ своегѣ * ѿ
возжелѣннаго ти хрѣта получилъ еси: * и добрыхъ ѿвѣтъ давъ на
страшнѣмъ сѣдѣнѣ, * нынѣ того превозносиши во всѣ вѣки.

Величѣе непрестанно и поѣма бжїе, * во всѣмъ цѣломъ дрїи и
чѣтотѣ жителствѣ, * превозносила еси хрѣта бга во всѣ вѣки.

Англообразное на земли твое пребываніе, * и на нѣси со стѣми естъ
бгоблизкое водвореніе, * и дѣже непрестанно превозносиши хрѣта црѣ
во всѣ вѣки.

Бгородиченъ:

Влчце пречѣта, мти воплощеннагъ бга: * егѣже рѣкама своимѣ
носила еси, * оумоли пособствовати намъ во всѣхъ: * ѣкѣ да бга
всегда помощника имѣе, * превозносиши того во всѣ вѣки.

Пѣснь ѿ. Ірмосъ:

Бга члвкъмъ невозможнѣ видѣти, * на негоже не смѣютъ чїни
агглыстїи взирати: * тобою бо, всечѣта, ѣвнѣа члвкъмъ слово
воплощенно, * егѣже величѣюще, съ нѣными вѣи, тѣ оублжѣемъ.

Аучами бгоблгтными просвѣтивѣа, * былъ еси немѣркнѣщїи
свѣтїльникъ родъ своемъ * ѿ горы ѣдѣвническїа свѣтлѣ
возеїавый.

Имѣа хрѣта истинное раченіе душї твоеѣ, * и тогѣ нетлѣющїа
идобрѣты едїнѣицѣ, * тогѣ ѣкѣ жаждѣщїи еленѣ воды взыскалъ
еси.

Молѣбникѣмъ всѣмъ страннолюбнѣмъ ѿверзѣетѣа, * и бголѣпными
пѣнїи монастырь твой днѣсѣ красѣетѣа, * сїеннѣю памѣть
своегѣ ѿсновѣтѣла достоѣбнѣ прославлѣа.

Бгородиченъ:

Песма 8. Ирмос:

Из пламена си светима росу источио, * и жртву (си) праведникову [с] водом спалио; * јер све што хоћеш, Христе, [Ти] чиниш; * Тебе преуносимо у све век(ов)е.

Хришћанску и непостидну кончину живота свога * од жељеног **Х**ти Христа си добио; * и добар одговор дав(ши) на страшном суд(илишт)у, * сада (Ње)га преуносиш у све векове.

Величајућ(и) непрестано и појућ(и) име Божије, * у свакој **В**целомудрености и чистоти животујућ(и), * преуносио си Христа Бога у све векове.

Анђелском слично је на земљи твоје пребивање, * и на небу са **А**светима Богу блиско настањење, * где непрестано преуносиш Христа цара у све векове.

Богородичан:

Владичице пречиста, Мати оваплоћеног Бога; * Њега, кога си **В**рукама Својим носила, * умоли да нам помаже у свему; * тако да Бога [за] помоћника свагда имајућ(и), * преуносимо (Ње)га у све векове.

Песма 9. Ирмос:

Бога је људима немогуће видети, * и нањ не смеју [ни] чиновни анђелски (по)гледати; * а Тобом, Свечиста, јави се људима Логос оваплоћени; * Њега величајућ(и), [ми] Те с небеским војскама, слаavimo [као] блажену.

Аучама богоблагодатним просвет(л)ив(ши) се, * био си **А**непомрачиви светилник [на]роду своме * са горе Јадовничке светло просијав(ши).

Имајућ(и) Христа [као] истиниту љубав душе своје, * и његову **И**непропад(љ)иву лепоту једино иштућ(и), * Њега си као жедни јелен воду искао.

Молбеницима свим гостоприм(љ)иво се отвара, * и **М**богољепним песмама манастир твој се данас украшава, * свештени (с)помен свога оснивача достојно дуга прослављајућ(и).

Богородичан:

Опроштење ми измоли многих сагрешења, * Богоневесто Владичице, молитвама Твојим; * [из] греховних свеза ме истржућ(и), * и слободу ми дарујућ(и).

Свјетилан.

Подобан: Жене почујте ...

Као финик у пустињи си процвао, * оче Давиде преподобни; * и **К**обитељ Светог Духа постав(ши), * славан [на]роду своје и свим околнима си се показао. * Не престај да се молиш за нас, * који прослављамо годишњи (с)помен твој.

Слава ... и сада ... Богородичан:

Тебе песмама свештеним славимо [као] блажену, Богодјевце, * јер си Једнога од Тројице телом родила; * и на рукама Твојим нисив(ши), * као дете млеком (си) дојила.

НА ЛИТУРГИЈИ.

Сва служба преподобнима.

ПРЕПО

ДОБНИ

ДАВИД

НЕМАНЪ

